

[Finansministeren]

lån med sikkerhed i ejerboliger inden for en årlig beløbsramme på 700 mill. kr. I praksis anvendes disse tillægslån først og fremmest til refinansiering af forfaldne prioriteter. Jeg kan tilføje som et direkte svar på hr. Jørgen Jensens spørgsmål, at Nationalbanken på regeringens foranstaltning for tiden forhandler med forsikringsselskaberne og pensionskasserne med det sigte at begrænse deres direkte udlånsvirksomhed med sikkerhed i eksisterende ejendomme.

Til hr. Glistrup skal jeg sige, at der ikke foreligger noget nyt skøn for udviklingen i det reale private forbrug i forhold til det sidste skøn fra det økonomiske sekretariats årsoversigt.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må forstå ministerens svar derhen, at der altså nok forhandles om at begrænse udlånene fra pensionskasser og andre, der er uden for de aftaler, som ligger med Nationalbanken og pengeinstitutterne om at begrænse belåningen. Men vi ved jo, at der finder en belåning sted, og at der er mulighed for at få penge på det sorte marked, eller hvad man nu kalder det. Jeg forstår, at der føres forhandlinger, men jeg forstår det også sådan – og så må ministeren retlede mig, hvis det ikke er rigtigt – at man altså i det mønster, man har stillet op som baggrund for den lovgivning, som nu kommer, og hvor man har regnet med en forbrugsudvidelse på 1-2 pct., regner med, at der fortsat skal være en forbrugsmulighed, som skyldes belåningen af værdistigningen på jord og fast ejendom. Så kan vi strides om, hvorvidt det er 6 pct. eller 2 pct. af forbruget, men man regner altså med, at den mulighed skal eksistere fortsat.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg kan sige til hr. Jørgen Jensen, at regeringen vil bestræbe sig på på alle tænkelige områder at begrænse den mulighed for forbrugsudvidelse, som ligger i at belåne jord og fast ejendom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

17) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Voigt (FP):

»Er ministeren enig med skattevæsenet i, at ejendommen Savannevej 1, 9982 Ålbæk, er fiktiv?«

(Spm. nr. 729).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet stilles med udgangspunkt i oplysninger i dagbladet B.T. for den 15. marts 1979, side 5.

Så vidt det oplyses, er forholdene som følger: A/S af 23/5 69 – optaget i aktieselskabsregisteret som nr. 41548 og senere omdøbt til Aps af 23/5 69 (registreringsnummer Aps 12771) – blev dannet for at købe nævnte ejendom, hvad selskabet straks gjorde. Betinget skøde blev tinglyst den 6. november 1969 og endeligt skøde den 11. september 1970.

På grunden blev der i 1971 opført et 70 m² stort udlejningssommerhus, på hvilket der blev udstedt bygningssattest den 27. maj 1971.

Der er pålignet ejendommen, der har matrikelnummer 20 ax Råbjerg ejerlaug, ejendomsskatter. I 1978 udgjorde disse i alt 2.782,24 kr.

Ifølge regnskaber fra registreret revisor har ejendommen afkastet en pæn lejeindtægt – i sæsonen 1977 har der således været et overskud på 35.852,70 kr.

På trods af disse forhold fremgår det af revisorregnskabet og øvrige oplysninger, at der ikke opkræves skat af indtægten, og af den på Schultz' forlag udsendte bog »Glistrups dom« fremgår, at myndighederne anser det for fiktivt, se f. eks. side 84–86, 108, 110 og 1037–1056.

Selv om vi bor i H. C. Andersens fædreland, må man nok spørge ministeren, om dette virkelig kan være sandt.

Voigt (FP):

Det var med nogen forundring, jeg læste B.T. den 15. marts, hvoraf det fremgår, at en del sommerhuse oppe i Råbjerg skulle være fiktive. Nu må ministeren undskyldte mig, men jeg har ikke så meget forstand på alt det her bras, når man snakker om, hvad der er fiktivt, men jeg har i hvert fald fået opfattelsen af, at noget fiktivt er noget, der ikke eksisterer, det er noget, der ikke er der. Det har naturligvis bekymret mig, for sidste påske boede jeg i et af de huse, som man siger ikke eksisterer, som altså er fiktive. Når man ved, man har haft kone og børn med deroppe,